

man vilde bære sig ad, naar man enten vilde gøre et Kup eller foretage en Handling i Selskabets Interesse: „Vi spørger nu: Hvilken af disse to Fremgangsmaader valgte Hr. Cold? Handlede han som den, der vilde lave et Kup, eller som den, der vilde afværge usund Spekulation?“ Efter at have begrundet, at alt talte for, at han netop havde misbrugt sin Stilling der, skriver Bladet videre: „Vi retter nu det bestemte Spørgsmaal til Hr. Cold, et Spørgsmaal, som vi og hele den danske Befolkning kræver et hurtigt og klart Svar paa: Foretog De i Sommeren 1916, i Tiden før og efter den 11. Juli, Salg og Køb af Aktier i Det forenede Dampskibsselskab?“ Hr. Direktør Cold svarede, og hans Svar staar refereret i „Social-Demokraten“ for den 28. November: „„Social-Demokraten“ stiller den 26. November følgende Spørgsmaal til mig: „Foretog De i Sommeren 1916 i Tiden før eller efter den 11. Juli Salg og Køb af Aktier i Det forenede Dampskibsselskab?“ Jeg kan hertil svare: Nej, absolut nej, hverken af Det forenede Dampskibsselskabs Aktier eller af Aktier i noget andet Selskab, som kunde paavirkes af Interviewet med mig den 11. Juli. Cold.“ Saa skriver „Social-Demokraten“: „Da „Social-Demokraten“s Redaktion fra kompetent Side har Oplysninger, der paa- staar det modsatte . . .“, og *deri* be- staar Beskyldningen. Men det var denne Beskyldning, der var forkert og falsk, og som det ærede Medlem nu vil løbe fra, og derfor stempler han nu sig selv, ved at han ikke kan anerkende denne Venstre- mand, som bar sig saaledes ad.

Borgbjerg: Den Artikel, som det ærede Medlem oplæste, paaviste, hvorledes man skulde bære sig ad eller ikke bære sig ad; hvis man vilde handle rigtigt. Jeg fastholder den Dag i Dag, at Cold bar sig ganske urigtigt og uforsvarligt ad, jeg paa- viste det i Gaar udførligt. Havde det vir- kelig været hans Hensigt, og havde han brugt de rigtige Midler til at faa denne Hensigt frem, burde han selvfølgelig ikke have ventet til den 11. Juli med at søge at faa denne mægtig svimlende og ganske vilde Hausse bremset, men han skulde have gjort det i de første Maaneder af 1916 og ikke først lade Hausserne gaa fra Februar til 16. Marts og derpaa sælge og indkassere en mægtig personlig Gevinst og først 3 Maaneder efter bremse Hausserne. Jeg mener selvfølgelig, det var ganske uforsvarligt, som Cold handlede, og det har jeg skildret og sagt, og det staar jeg ved den Dag i Dag.

Paa Grundlag af dette, at vi fandt det ganske uforsvarligt, opstillede vi Spørgs- maalet, og enhver, der tænker over det, vil forstaa, at havde vi ikke opstillet Spørgs- maalet paa det Tidspunkt og i den Form og saa tilspidset, var der rimeligvis aldrig kommet nogen Cold-Affære; intet havde man fra hans og mange andre Sider hellere ønsket, end at denne Sag kunde fejles hen med en ligegyldig Bemærkning. Nej, Spørgs- maalet maatte stilles saaledes, at man ikke kunde komme udenom det, og Cold maa ogsaa efter halvandet Døgn's Betænkningstid, efter at han havde været i Landmands- banken eller i alt Fald havde faaet Land- mandsbankens Bøger til Eftersyn, under- søge, om Datoen for hans sidste Salg, som stod i Landmandsbankens Bøger, nu var af den Art, at han kunde udsende et uldent Svar paa Spørgsmaalet. Efter at dette var sket, sendte han Besvarelsen ud, men ikke med ja eller nej, men uldent med en Til- føjelse om, at det var ikke Salg og Køb af Aktier i D. F. D. S. eller noget andet, som kunde paavirkes af Interviewet. Saaledes var Stillingen. Dette Spørgsmaal blev stillet for at skaffe Klarhed, og det har skaffet Klarhed, og vi havde ellers ikke faaet denne Debat her i Dag. (Modsigelse). Saa- ledes var Stillingen, det ved enhver, som kender lidt til det offentlige Livs Vilkaar; saaledes ligger Sagen. Men en Paastand er andet end et Spørgsmaal; der stilles daglig Spørgsmaal, enhver Forhørsdommer, den offentlige Anklager, ethvert Blad stiller Spørgsmaal, men der behøver ikke at ligge nogen Sigtelse. Dette var et Spørgsmaal for at stille 11. Juli-Erklæringen i det rig- tige Lys. Nu staar den i et helt andet Lys; end den vilde have staaet, hvis dette Spørgs- maal ikke var blevet stillet, ikke var blevet uldent besvaret, og ikke havde medført de Konsekvenser, det har medført.

Knud Kristensen: Hvis det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kalder Direktør Colds Svar uldent, er jeg meget vel tilfreds med, at han kalder mit Svar uldent. Dette Svar er imidlertid saa klart som vel muligt: Nej, absolut nej, hverken i D. F. D. S. eller noget andet (*Borgbjerg*: „som kunde paavir- kes af Interviewet“!). Ja, selvfølgelig; det var et videre Svar, der gik ud over Spørgs- maalet, for at der ikke skulde være nogen som helst Tvivl, det er dog klart. Saa siger det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at det var ingen Beskyldning, det var et Spørgs- maal. Det ærede Medlem skriver i sit Blad: „Da „Social-Demokraten“s Redaktion fra kompetent Side har Oplysninger, der paa-